

De hidtil indvundne erfaringer fra forsøgs- og udviklingsarbejde viser, at udvikling i det sociale arbejde bedst sker lokalt i projekter, som er udviklet ud fra konkrete og lokale problemer.

Bagsiden ved dette udviklingsarbejde er, at det foregår i sæt og ikke kan planlægges på længere sigt. Det har også været et problem, at mange kommuner ikke har haft eller har afsat selvstændige midler til projekt- og udviklingsarbejde, så det kunne blive en integreret del af det sociale arbejde i kommunen.

Den 17. maj 1990 afgav Folketingets Socialudvalg en beretning over et beslutningsforslag (B 50 i Folketingsåret 1989-90, se Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 4136 og 5898 samt tillæg A, sp. 2891 og tillæg B, sp. 1483) fremsat af SF om socialt opøgende arbejde og socialt projektarbejde. Socialudvalget henstillede til den daværende socialminister at lade de udtalelser, Socialudvalget havde modtaget, indgå i overvejelserne om udvikling af socialt arbejde. De pågældende udtalelser var overvejende positive over for ideerne om projektarbejde.

Socialministeren er kommet med en redegørelse, men at det endnu ikke var tiden at komme med egentlige initiativer – herunder lovforslag.

Udtalelserne til beslutningsforslaget var alle vægtige og overvejende positive over for fortsættelse af projektarbejdetankegangen.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Allerede i dag anvender mange kommuner gruppearbejde og projekter i forbindelse med grupper, der er særligt socialt pressede. Det finansieres ofte på kryds og tværs gennem ydelser over bistandsloven, over forskellige fonde og anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse vil dels være en administrativ lettelse, dels fremme den ønskede udvikling af socialt arbejde. Erfaringerne viser, at projektarbejdsmetoden kan skabe løsninger for grupper af sociale brugere, som ellers i mange tilfælde tabes eller nedprioriteres.

Ad 2

Forslaget indebærer, at der sikres økonomiske midler til fortsættelse af det sociale udviklingsarbejde. Midlerne afsættes lokalt, men med statsrefusion.

Erfaringerne fra bevillinger til udviklingsarbejde i forbindelse med SUM-programmet skal danne baggrund for rammerne for anvendelse af de lokale forøgsmidler.

Ad 3

Det nuværende Socialministeriets Udviklingsråd omdannes til et socialt udviklingsråd, så det får en selvstændig status i forhold til bl.a. at rejse socialpolitiske problemstillinger. Det sociale udviklingsråd skal være rådgivende for socialministeren i aktuelle spørgsmål og beskæftige sig med tildelingen af forøgsmidler bredt set i forbindelse med den socialpolitiske udvikling.

Desuden skal udviklingsrådet udarbejde retningslinier for de centrale udviklingsmidler.

Rådet skal fremme den socialpolitiske debat bl.a. ved at afholde konferencer, seminarer m.v.

Rådet skal sammensættes af personer, som har praktisk baggrund og erfaring i det sociale udviklingsarbejde, og bestå af 15–20 medlemmer. Rådet sammensættes af socialministeren efter indstilling fra diverse relevante organisationer. Herudover skal der være repræsentanter for private organisationer og foreninger, for personer med særlig interesse og/eller sagkundskab på området f.eks. fra udviklingscentre, uddannelsesinstitutioner og lignende.

Ad 4

De nuværende formidlingsenheder fortsætter som lokale udviklingscentre til støtte for det lokale udviklingsarbejde. Arbejdsopgaverne vil være mangeartede, men i vidt omfang ligne de allerede eksisterende opgaver.

Blandt hovedopgaverne kan nævnes:

- at etablere netværk mellem udviklingsmiljøer
- at være bindeled mellem forskellige sektorer
- at inspirere til projekter og medvirke til deres beskrivelse
- at formidle viden »fra neden og op« og omvendt
- at medvirke til vurdering af udviklingsarbejdet
- at udvikle undervisningsmateriale
- at afholde konferencer, temadage m.v. om udviklingstendenser
- i almindelighed formidle konkrete erfaringer.

Udviklingscentrene bør have tilknytning til sociale udviklingsmiljøer.

Finansieringen skal ske med statslig deltagelse bl.a. for at sikre en geografisk spredning af centrene, at centrene fortsat kan fungere som »havkatte i hyttefadet«, og at også grupper, foreninger og organisationer uden økonomi kan benytte sig af dem.

Ad 5

De centrale udviklingsmidler uddeles efter samme kriterier som SUM-midler, men der skal tages hensyn til, hvorledes de kommunalt afsatte midler bliver be-